

a mai Lengyelországban, hanem egész Európában uralkodó rövidkekhez (brachikephaloi) képest.

KOLLMANN (német) hiszi, hogy a hosszukás koponyák a Celta fajhoz tartoznak; mert hiszen a Celták utódainak fejei ma is hosszukásak és ilyeneket találunk Németország régi sírjaiban is. *

BROCA megjegyzi, hogy dolikephalok a dolmenek koponyái is; és pár észrevételt tesz a KOPERNICZKI által bemutatott koponyák orr csontjaira nézve.

SCHMIDT (dán) összefoglalja a temetkezési szokásokról eddig tett tapasztalatokat, melyekből kitetszik, hogy a kőkorbán tulnyomó az egész testnek eltemetése, a bronzkorbán pedig inkább tulnyomó megégetése, a vaskorbán eltemették és égették a testet. Egyébiránt a kétféle szokás változik a vidékek szerint is. Általán az égetést ázsiai szokásnak kell tekinteni, ázsiaiak hozták be Európába.

NYÁRY (Jenő) előadja az aggteleki barlangban legujabban tett ásatásainak eredményeit, melyek a kiállításon elrendezve igen számos tárgyakban láthatók. Az ásatás a történelmi társaság Gömörmegyében való kirándulása alatt történt, kevés nappal a congressus megkezdése előtt s így rövid tartama miatt, daczára a talált tárgyak sokaságának biztos ítéletet hozni nem enged, de van reményünk annak tűzetes folytatására.

BERTRAND Európa ős-régi térképének tervét kiállítja, melyen külön festék segítségével a különböző korok vannak jelezve. Ekképen csoportok és alcsoportok mutatkoznak; a primitív még nem nevezhető népségek mellett tűnnek fel azok, melyeket már megnevezhetünk. A bronz-korbán a *Celteket* a közép tenger (észak-nyugati) partjain, azután főképen Svaiczban, Tyrolnak egyik részében és éjszaki Olaszországban és Franciaországban kivált Marseille vidékén találjuk, honnan azután éjszak felé nyomultak. Másod sorban, a vas-

Meg kell jegyeznünk, hogy a hivatalos »Bulletinben« épen annak ellenkezője van mondva, mit a szólók állítottak, t. i. a hosszukoponyák helyett rövidkek vannak téve és megfordítva.